

uklart, om man ikke, naar man vedtager denne Lov, saaledes som den er kommen fra Landstinget, og altsaa navnlig lader den af Folketinget i sin Tid vedtagne Bestemmelse gaa ud, lader denne administrative Ordre til Amtmændene blive staaende. Det kunde være ønskeligt, at man som Princip vilde følge det, at man i alle ny Love gav saa vidt muligt udtømmende Regler om Ophævelsen af de ældre Bestemmelser, for det er en Klage, som daglig føres ikke blot af Juristerne, som have med Love at gøre, men ogsaa af Menigmand, at vore Love ikke ere til at finde ud af. Der kommer jo ikke saa faa store ny Love, men hvor stor Indflydelse de egentlig skulle have paa de ældre, kan man hyppigt være i Tvivl om, fordi de ikke indeholde nogen udtrykkelig Ophævelsesbestemmelse.

Hertil skal jeg indskrænke mig.

W. Neergaard: Heller ikke jeg skal komme dybt ind paa Enkelthederne i dette Lovforslag, som nu er kommet fra Landstinget; men jeg ønsker dog at pege paa, at Hovedpunkterne i dette Lovforslag ere accepterede af det andet Ting. Hovedprincipperne i dette Lovforslag ere nemlig, at man kommer til et større Underholdsbidrag til Børnene, at Faderens Bidragspligt øges ikke alene saaledes, at selve Bidraget til Barnet bliver større, men ogsaa saaledes, at den Brøkdæl, Faderen betaler, bliver større end før, og at der endvidere saa vidt muligt tilsikres Moderen Betaling af Faderens Bidrag. Med disse 3 Punkter mener jeg at have nævnt Hovedprincipperne i dette Lovforslag og det, som man i alt væsentligt i dette Ting har ønsket at faa gennemført.

Saa er der paa den anden Side en Del Stridspunkter, hovedsagelig de samme, om hvilke der ogsaa i det af Folketinget i Fjor nedsatte Udvalg førtes Forhandlinger, men hvor man ganske vist paa en Del Omraader kom til et Kompromis. Jeg skal særlig nævne Punkterne om Fødselsstiftelsens Hemmeligholdelsespligt, om Afsoningsbestemmelserne og om Arveretspørgsmaalet. Med Hensyn til de Forandringer, der paa disse Punkter ere gjorte i Landstinget, skal jeg udtale, at jeg i alt væsentligt anser dem for at være Forbedringer, og jeg haaber, at man i det Udvalg, som antagelig bliver nedsat, vil stille sig velvilligt overfor de Ændringer, der ere gjorte fra det andet Tings Side. Jeg haaber paa den anden Side ogsaa, at man maa kunne finde en Form, som kan

være acceptabel i det andet Ting, saaledes at dette Lovforslag maa kunne gaa sin nære Afslutning i Møde.

Berntsen: Det er ikke min Hensigt at forlænge Debatten om den foreliggende Sag. Jeg gaar ud fra, at den vil blive henvist til det Udvalg, der i Fjor befattede sig med den, og at dette snarest muligt vil kunne gøre Indstilling til Tinget.

Der er kun et eneste Spørgsmaal, jeg skal berøre, nemlig det i § 12 angaaende Hemmeligholdelsespligten overfor Navnene paa de Mødre, der føde paa Fødselsstiftelsen. Her er Landstinget ikke gaaet ind paa andet end en Bestemmelse om, at Barnet eller dets Værge paa Forlangende kan faa Bevis fra Fødselsstiftelsen om, hvem Moderen er. Det forekommer mig at være en meget vag Bestemmelse. Jeg ser ikke rettere, end at det i og for sig er en Plej paa vor Lovgivning, at man bevarer Hemmeligholdelsen af Fødsler paa den kongelige Pleje- og Fødselsstiftelse. Det nytter jo kun lidet, at man en Gang i Tiden kan søge Oplysning om, hvem Moderen er, naar det ikke er gjort til en bestemt Pligt for Moderen at opgive sit rette Navn paa Fødselsstiftelsen. Det er ikke saa sjældent, at Kvinder, der komme ind paa Fødselsstiftelsen, opgive et andet Navn end deres eget, og man har i den Affattelse, Lovforslaget har faaet, ingen som helst Garanti for, at Kvinder, der føde paa Stiftelsen, opgive deres rette Navn. Men selv om Barnet ad denne Vej kunde faa Navnet paa sin Moder at vide, forekommer det mig at være ufyldestgørende. Meningen med det foreliggende Lovforslag er jo helt igennem den at skaffe bedre Betingelser for de mange Børn, der fødes udenfor Ægteskab. Men hvad nytter det, at man sætter strenge Bestemmelser om et større Underholdsbidrag fra Barnefaderen for at sikre disse stakkels Børn forsvarlig Pleje, naar der er Hundreder af Tilfælde, hvor det aldrig oplyses, hvem der er Fader til et saadant udenfor Ægteskab født Barn? Jeg vil derfor henstille til det eventuelle Udvalg ikke at nøjes med det, her er foreslaaet. Det maa dog, forekommer det mig, være ethvert Barns ufrydelige Ret at kunne faa at vide, hvem der er dets Moder, og hvem der er dets Fader. Og hvorfor holder man Haanden over den Hemmeligholdelse, der hidtil har fundet Sted paa den kongelige Fødselsstiftelse? Ja, jeg ser ikke rettere, end at det er for at holde Haanden over de rige og de velstillede. Den fattige Kvinde,